

господствующа въра у Българьтъ; само че за него ный ще са водимъ отъ други извори.

«Гоненіето на Мортагона, пише г-нъ Бурмовъ⁽²⁹⁾, не е могло да спре съвсѣмъ распростра-неніето на христовата въра въ българското царство до времето на царь — Бориса. Въ правленіето на Владиміра или Маломіра⁽³⁰⁾ сына Мортагонова, тя имала послѣдователи и между членовѣтъ на царската фамилія. — Нѣкой си Кинамонъ, когото завелъ въ плѣнъ ёще Крумъ, когато зелъ Одринъ, раскрылъ на Владимірова братъ Бояна⁽³¹⁾ тайнытъ на христіанс-кото ученіе. Ето що разказва за него лѣтописецѣтъ : « Когато раздѣлили плѣннытъ, Кинамонъ са паднжлъ « на Крумова сынъ, Мортагона и за малко време « придобылъ любовта на Господаря си съ своитѣ « прекраснытъ качества душевны и тѣлесны. Но за « пълнота на съвършенството, по мнѣніето на царя- « языка, на Кинамона не достигало едно само: той « не слугувалъ на една въра съ господаря си. Мор- « тагонъ употрѣбилъ сичкытъ мѣрky да го склони « да промѣни своята религія, но напраздно, и най- « послѣ го затворилъ въ тъмница за твърдостъта и « непреклонността му въ Христовата въра. Кина- « монъ стоялъ подъ затворъ до дѣто умрѣлъ Мор-

(²⁹) Глед. послѣдната тукъ бѣлѣжка 25. И тѣзи ци-тата е продълженіе отъ сжщия изворъ — *Бѣлг. Книжицы* бр. 16, год. II, ч. 2-ра. стр. 503—507.

(³⁰) Шафарикъ, основанъ на К. Багрянородный на-рича този царь *Пресіамъ*, макаръ Львъ грамматикъ и Ге-оргый монахъ да го наричатъ *Владиміръ*; а Българ. Ар-хіепископъ Теофилакъ го именува *Маломіръ*. — Глед. тамже бѣлѣжка 120.

(³¹) Най-големъ сынъ Мортагоновъ, който ималъ дру-го име — *Евработъ* (Ευραβωτος); срѣднійтъ са зовѣлъ *Зви-ничъ* (Ζβηνιτζης), а третійтъ и най-малкый былъ *Маломіръ* (Μαλομυρος), който и наслѣдовалъ баща си отъ 836.